

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku J. M.
przy uczestnictwie J. T., W. P. i M. P.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania J.T. kwotę 257 (dwieście pięćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 19 listopada 2015 r. wnioskodawczyni – J. M. oparła wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Zarówno wskazywane przez skarżącą we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zagadnienia prawne oraz sygnalizowana konieczność dokonania wykładni art. 292 k.c. ze względu na występujące rozbieżności interpretacyjne opierają się na próbie kreowania problemu prawnego związanego z ustaleniem konsekwencji zmiany sposobu korzystania z nieruchomości na bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej. Pośrednio, zmierzają zaś one do zakwestionowania ustalenia faktycznego Sądu Okręgowego, że wnioskodawczyni nie wykazała przesłanki uzasadniającej stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej, a polegającej na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia na nieruchomości przez cały okres niezbędny do zasiedzenia. Z tej przyczyny przedstawione w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne, jak również wskazana potrzeba wykładni przepisu prawa (art. 292 k.c.) nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania, na wniosek uczestnika postępowania zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.

jw